

fordres, at det sker samtidigt, og man kan ikke henvide de andre Kreditforeninger til aarelange Forhandlinger om Samarbejdelse af deres Statutter, saa at denne Kreditforening kommer dem 1, 2 eller 3 Aar i Forløbet, og de blive trængte ud af Markedet. Hvis jeg nu har Ret i dette, hvis jeg har Ret i, at denne Kreditforening, som man her vil danne for større Landejendomme, har saa gode Udfigter til at trænge igennem og til at fortrænge de andre, hvad vil saa Følgen blive? Ja, saa vil Følgen blive den, at den store Klasse af Landejendomme her i Landet, som blive henvisse til deres egne Kreditforeninger og herved kunne komme ind i denne Kreditforening for større Landejendomme eller i den for Husmændene, som jo ogsaa i særlig Grad er begunstiget af Staten, det vil sige, alle Ejendomme mellem 6,000 Kroners Takstionsværdi og 5 Tønder Hartkorn, alle Boelssteder og alle smaa Gaarde maa blive i de gamle Kreditforeninger. Følgen deraf vil igen blive, at disse Kreditforeninger rimeligvis ikke ville blive betragtede som saa solide som denne. Man har jo den Fde, at Sikkerheden i smaa Ejendomme ikke er saa god som den i større. De gamle Kreditforeningers Rasseobligationer ville altsaa ikke have samme Kurs, hver Gang der skal optages Laan, ville de lide betydeligere Kursstab, end det maatte nu er Tilfældet, og dertil kommer saa det vigtigste, at deres Administration vil blive uforholdsmæssig dyr, naar disse Kreditforeninger efterhaanden gaa over til at omfatte en Masse smaa Ejendomme, medens de store Ejendomme gaar over i den anden. — Jeg vil altsaa tillade mig at tilraade det høje Ting, at denne Lov ikke fremmes uden paa den Betingelse, at de Begunstigelser, den indeholder, blive aabnede for andre Kreditforeninger, som maatte ønske at faa Del deri, og at navnlig Princippet, at de ikke skulle amortisere til Bunds, ogsaa bliver givet andre Kreditforeninger.

For saa vidt man dertil vilde sige: Ja, men Grunden til, at vi kunne indrømme denne Kreditforening denne store Begunstigelse, er, at den er villig til at begrænse Laanenes Størrelse til Halvdelen af Takstionsværdien, og de Kreditforeninger, der ikke ere villige dertil, kunne vi ikke give det samme Beneficium som denne Kreditforening med Hensyn til Ikke-Amortisation, skal jeg tillade mig først at bemærke, at jeg egentlig ikke indser, hvad Forbindelse der er mellem de to Ting. Det er jo klart, at for ethvert Kreditforeningslaan har man den Sikkerhed, der repræsenteres ved den første Tredjedel af Ejendommens Takstionsværdi, og den er lige god, enten Laanet er lille eller stort,

og det vil altsaa være meget rimeligt at tillade andre Kreditforeninger at komme ind paa at amortisere deres Laan ned til en Tredjedel og saa først stoppe op; saa er det for saa vidt ligegyldigt, om Laanet fra Begyndelsen af har været $\frac{2}{3}$ eller det kun har været $\frac{1}{2}$. Men der er jo tillige det, som det er oplyst, at Forholdene stille sig saaledes med Hensyn til Kreditforeningerne her i Landet, at der er næppe nogen Kreditforening — det skulde da være Københavns særlige Kreditforening for Ejendomme i København — hvis Laan overskride 50 pCt. gennemsnitlig af Panternes Værdi. I Virkeligheden gøre Kreditforeningerne ikke Brug af denne Ret til at gaa indtil $\frac{2}{3}$. Det kan ganske vist være saa, at der er visse Laan, der gaa over 50 pCt., og andre, der gaa under, saaledes at Gennemsnittet under 50 pCt. fremkommer derved, men derved bliver Sikkerheden lige god, det kommer jo kun an paa, hvorvidt Panternes Gennemsnitsværdi gaar over Halvdelen eller ikke. Naar dette er Tilfældet i de bestaaende Kreditforeninger, naar Praksis i Virkeligheden er den, at Kreditforeningerne ikke reelt give Laan til over Halvdelen af Takstionsværdien, saa er den Sikkerhed og Garant, som man mener ved denne Lov særlig skulde kunne foranledige, at man vil lade Amortisationen standse, naar den er kommen ned til en Tredjedel, ogsaa til Stede for de andre Kreditforeninger, og jeg tror ikke, at der ved det etablerede solidariske Ansvar og de andre Regler, som allerede ere bragte i Udførelse ved de bestaaende Kreditforeninger, i og for sig kan være noget, der kan forhindre en Bestemmelse om, at Laan, i alt Fald ny Laan, ikke skulle amortiseres, naar de ere bragte ned til en Tredjedel. I hvert Tilfælde maatte der kunne dannes ny Serier, hvad der jo kan i de fleste Kreditforeninger, saaledes at i de ny Serier kunde man have disse blandede amortifiable og ikke amortifiable Laan. — Jeg finder Loven i og for sig fortræffelig og skulde med Glæde stemme for den, men jeg finder det hverken billigt eller retfærdigt lige over for de bestaaende Kreditforeninger, at der gives saadanne særlige Regler ifølge denne Lov for de større Landejendomme. Hvis det høje Ting, Ministeren og Rigsdagen i det hele taget vilde gaa ind paa, for saa vidt de andre Kreditforeninger maatte ønske det, at give disse særlige Begunstigelser ogsaa til dem, saa tror jeg, at vi kunne gaa ind deraf paa, og saa burde der vedtages en Lov af mere almindelig Karakter eller maatte en Lov ved Siden af denne, som samtidig maatte træde i Kraft. Hvis den ærede Minister